

Urszula Stankiewicz

Brańsk, st. I, gm. loco, woj.
białostockie, AZP 45-83/1

Informator Archeologiczny : badania 28, 68

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Brańsk, st. I
gm. loco, woj. białostockie
AZP 45-83/1

Konserwator Zabytków Archeologicz-
 nych w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Urszula Stankiewicz z Muzeum Okręgowego w Białymstoku. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku i Urząd Miasta w Brańsku. Drugi sezon badań. Grodzisko (XII-XV w.)

Kontynuowano badania po południowo-zachodniej stronie nie istniejących od czasów II wojny światowej wałów grodziska i czytelnej w tym miejscu fosy. Przebadano 150 m² powierzchni. Układ wykopów przecinających płaszczyznę stanowiska ze wschodu na zachód odsłonił fragm. drewnianej konstrukcji fosy, dolne drewniane partie wału lub spalone ściany bramy oraz doprowadził do stwierdzenia obecności zabudowy badanych partii, a także pozwolił na wstępne jej rozpoznanie. Miąższość warstwy w poszczególnych partiach badanych obiektów jest różna i waha się od 40-140 cm (bez warstw wprawdzie wczesnośredniowiecznych, lecz w tym miejscu wtórnie nasuniętych już w XX w.).

Fosa ma w badanej partii szerokość 390 cm i dwa wyraźnie różnej głębokości koryta. Od strony nie istniejącego wału jest głębsza (110 cm), od południowego zachodu płytsza (90 cm). Odsłonięto drewniane konstrukcje szalunkowe oraz rząd dębowych, prostopadle przecinających fosę słupów. Pierwotnie wypełniona była wodą, w XV w. zasypana ziemią.

Obiekty użytkowe odsłonięto po stronie południowo-zachodniej nie istniejących wałów, na płaskim wyniesieniu sąsiadującym z obniżeniem powstałym po zasypaniu fosy. Odkryto 9 obiektów. Dwa z nich to budynki mieszkalne, jeden prawdopodobnie mieszkalny, pozostałe zapewne pełniły funkcje gospodarcze.

Materiał zabytkowy był bardzo różnorodny. Znaleziono 103 przedmioty zaliczane do zabytków wydzielonych, w tym 2 strzemiiona, 2 radlice, krój żelazny, wiosło, łyżwę kościanną, krzesiwa, grot, bełty, toporek żelazny, noże, fragm. ostróg żelaznych, ozdoby szklane, przedmioty z kości i rogu. Na podstawie materiału zabytkowego należałoby, jak się wydaje, rozszerzyć okres funkcjonowania obiektu do co najmniej pierwszego trzydziestolecia XV w., przesuwając jednocześnie jego początki do 2. poł. XI w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

Brodnica-Michałowo, st. 1
gm. loco, woj. toruńskie
AZP 35-51/104

Muzeum w Brodnicy

Badania prowadził mgr Kazimierz Grażawski. Finansowane przez Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie. Trzeci sezon badań. Badania ratownicze wczesnośredniowiecznego kompleksu osadniczego z XII/XIII w.

W 1994 r. skoncentrowano się na weryfikacji stratygrafii stanowiska poprzez prace wiertnicze oraz wykopy sondażowe. Jeden z sondaży o wymiarach 2 x 3 m założono na tzw. przyczółku przeprawy-brodu, usytuowanym na północ od wałów grodziska, drugi o wymiarach 1,5 x 3 m na fosie okalającej osadę przyгородową. Uzyskano także wgląd w stratyografię zniwelowanego w znacznym stopniu wału w części zachodniej poprzez oczyszczenie skarpy, gdzie miąższość nawarstwień sięgała poniżej 3,2 m.

Wiercenia świdrem glebowym pozwoliły uzyskać rekonstruowane przekroje poprzeczne w czterech osiach na obszarze grodu i osady. Uchwycono w nich także przebieg fosy okalającej gród, gdzie wykonano szczegółową analizę sedymentologiczną (dr. M. Sinkiewicz) oraz fosy (rowu) otaczającej osadę przyгородową.